

Intervju: Ljiljana Blagojević, glumica

PREMA DIJASPORI GAJIM DUBOKO POŠTOVANJE I DIVLJENJE

Predstava "Sokin i Bosina" dr Milice Konstantinović, u režiji Juga Radivojevića, u Srbiji, širom Evrope i Australiji sa velikim uspehom prikazana je više od 150 puta, a predstoji im i američka turneja, u Čikagu, NY, Vašingtonu, Dalasu i Bostonu.

Tajna uspeha ove predstave je najpre u sjajnoj glumačkoj ekipi koju čine Ljiljana Blagojević, Vesna Stanković, Kalina Kovačević i Miloš Djordjević, kao i to što se bavi univerzalnom temom svekrve (Bose sa Romanije) i tašte (Soke iz Novog Sada), koje dolaze nenadano u Beograd da spreče razvod dece. Kćerka koja vozi kamion i zet koji je baletan žive u doba kada su se uloge drastično izmenile, što izaziva nove komične situacije u već nebrojeno puta vidjenim porodičnim klišeima.

"U patrijarhalnoj Srbiji 21. veka, komedija je i dalje porodična, ona je sva vezana za majke, babe, tašte, očeve, svekrve, pašenoge, šurnjaje i zetove, i sva je i dalje zasnovana na njihovim željama, nadama, sukobima i očekivanjima... Predstava 'Sokin i Bosina' na duhovit način predstavlja probleme koji nastaju kada tašte i svekrve reše da daju savete, traže od vas da pratite njihove želje i očekivanja i da ostvarujete njihove životne potrebe. I to je sve u redu kada ne morate da ih gledate svakog dana. Ali... Zamislite šta se desi kada reše da vas posete. Na jedan vikend. Ili čitav život", stoji u najavi predstave.

Povodom prikazivanja ove predstave i dolaska u Ameriku, ekskluzivno za "Ogledalo" na naša pitanja odgovarale su priznata glumica i prvakinja Narodnog pozorišta Ljiljana Blagojević i njena kćerka Kalina Kovačević, koja takodje igra u predstavi.

Publika koja je gledala predstavu "Sokin i Bosina" kaže da je u pitanju dobra komedija koja pomalo liči na Nušića. Kako biste je vi preporučili gledaocima u Americi?

- Ova urnebesna komedija na tragu velikog, najvećeg našeg komediografa Nušića, svoju proveru univerzalnosti potvrdila je kroz igranje više od 150 puta u mnogim gradovima Srbije, ali i Londona, Berlina, Milana, Osla,

Ljiljana Blagojević

Budimpešte, Toronto, Vankuvera, Kalgarija, Sidneja, Perta, Brizbejna, Beča i na desetine svetskih metropola. Sa radošću dolazimo u NY, Čikago, Vašington, Dalas, Boston. Ova predstava govori o razlici u mentalitetu, generacijama sa divnom porukom, pravite decu... Svako će prepoznati situacije iz svog života i slatko im se nasmejati. Posle ove predstave izaći ćete ozareniji, lepši i srećniji.

Šta utiče na izbor predstave koju prikazujete publici u dijaspori? Da li birate predstave koje su bile najgledanije u matici ili možda po njihovoj tematici?

- Najvažnije je da dolaze dobre predstave koje su potvrdile svoj kvalitet i koje nas neće ostaviti ravnodušnim. Svakako da u njima učestvuju dokazani glumci, kao i pisci i reditelji. Apsolutno sam sigurna da će svako ko dodje na predstavu izaći zadovoljan i da

će neke replike dugo pamtit. Tako je bilo u svim gradovima do sada, pa što ne bi bilo i posle ove turneje.

S obzirom na to da sa kćerkom Kalinom Kovačević često zajedno glumite, da li na sceni ponekad zaboravite da vam je ona ravnopravna kolegica, i postupite kao majka, kritički ili zaštitnički?

- Nismo mi prečesto na

sceni. Za celu karijeru u tri predstave i dva filma, ali u popularnim predstavama pa vam se čini da je to često. Ona i ja smo na sceni partneri. Mi smo profesionalci. Prema njoj imam isti odnos kao i prema drugim kolegama, tako je zdravo i jedino moguće. I volim da glumim sa Kalinom, jer se češće vidjamo, pošto svako živi u svom domu. Sem toga, ona je vrhunski profesionalac

to da li je ona to i zavredela.

Evo i kako je za "Ogledalo" govorila glumica Kalina Kovačević:

Igrate sa majkom na filmu i u pozorištu. Zanimljivo je da retko igrate majku i kćerku, a češće svekrvu i snaju, kao što imamo priliku da vas vidimo i na ovoj američkoj turneji. Da li vas reditelji vide kao različite karaktere ili je to bila vaša želja, i kako zapravo izgleda vaš zajednički rad?

- Ne igramo baš prečesto, ali igramo u gledanim projektima. Svakako da smo mi različite, jer je svaki čovek priča za sebe, ali takodje imamo i dosta zajedničkog, što je očekivano.

Igrala sam joj i ćerku. Jednu od četiri u seriji "Miris kiše na Balkanu". Divnoj seriji velikog reditelja Ljubiše Samardžića, koji je najzaslužniji za moju glumačku karijeru, jer mi je dao prvu šansu u filmu "Konji vrani" i jer je verovao u mene kada mnogi nisu znali ni da postojim.

Zanimljiva je većita tema odnosa roditelj — dete, koja je u predstavi "Sokin i Bosina" prikazana na duhovit način. Kakva su vaša iskustva, sada kada ste i roditelj i dete, koliko treba roditelj da "pomaže u životu" svog potomka, a koliko dete treba to da dopusti?

- Ah, to je većita tema i nije baš lako dati odgovor na to pitanje. Možda da dodjete da odgledate predstavu i uz sladak smeh dobijete odgovor. Naravno da je svaki odnos roditelja i dece priča za sebe, ali ste u pravu da se bolje razumete sa svojim roditeljima kada i sami postanete roditelj.

Da li je ovo vaše prvo gostovanje u SAD i kako planirate da provedete svoje slobodno vreme?

- Ne, ja sam u Americi dosta često, ali moja majka će boraviti prvi put i radujem se, jer ću moći da joj pomognem da bolje upozna i što više vidi od ove lepe, čudne i velike zemlje.

Marijana Maljković

Scena iz predstave "Sokin i Bosina"

Ljiljana Blagojević je glumila u više od sedamdeset filmskih i televizijskih serija, a stalni član pozorišta je četiri decenije. Dobitnica je najznačajnijih nagrada na ovim prostorima: Carica Teodora na Niškim filmskim susretima, Zlatna kolajna na Festivalu monodrame, Zlatna mimoza na festivalu u Herceg Novom, Zlatna klapa, Nagrada „Politike“, Zlatna maslina na Internacionalnom festivalu u Baru, nagrada na "Ljubišinih danima", Nagrada "Joakim Vujić", Arena na filmskom festivalu u Novom Sadu, nagrada na Festiću, Zlatni beočug za doprinos u kulturi, Oskar popularnosti, Velika povelja, Nagrada Narodnog pozorišta za najbolje glumačko ostvarenje u pozorišnoj sezoni 2001-2002, za ulogu Vidosave u „Velikoj dramu“, Siniše Kovačevića, nagrada na Monolog festivalu u Stokholmu, Nagrada „Bora Stanković“, na festivalu u Vranju i još mnogih, ali isključivo i samo esnafskih priznanja. Dobila je 2012. nagradu „Žanka Stokić“, kao i nagrade „Sergej Bondarčuk“, za izuzetan doprinos svetskoj kinematografiji i „Zlatna antena“, – nagradu za najpopularniju glumicu u sezoni 2011/2012. na drugom Festivalu domaćih igranih serija FEDIS za ulogu Nadje Bačić u seriji „Budva na pjenu od mora..“

Obraćanje srpskih episkopa Stejt Departmentu

Zameniku sekretara Džonu Dž. Salivenu

Stejt Department, Vašington, SAD

Poštovani Zameniče sekretara g. Saliven,

Mi, Episkopi eparhija Srpske Pravoslavne Crkve u Sjedinjenim

Američkim Državama, obraćamo Vam se da bismo izrazili ozbiljnu zabrinutost povodom jučerašnjeg napada kosovske policije na Marka Djurića, direktora Kancelarije za Kosovo i Metohiju Vlade Republike Srbije, kao i na novinare i nenaoružane građane. Naša zabrinutost je utoliko veća s obzirom na to da je taj brutalni čin, izgleda, integralni deo orkestrirane kampanje protiv srpskog stanovništva na Kosovu i Metohiji, koja se ogleda u ubistvu Olivera Ivanovića.

U provokativnoj demonstraciji sile policijske snage su upale na sastanak između građana i Vladinih funkcionera potpuno naoružane i sa šok bombama. Njih 34 osobe ozbiljno su povredjene i hospitalizovane, dok je Marko Djurić nezakonito uhapšen, pretučen i vodjen kroz Prištinu pred gomilom koja je zviždala.

Jučerašnji događaji još jednom jasno pokazuju da vlasti kosovskih Albanaca nisu voljne da obezbede minimum osnovnih građanskih i ljudskih prava, među kojima i pravo na mirno okupljanje, za srpsko stanovništvo koje živi na svojoj zemlji. Štaviše, ove akcije pokazuju bezobzirno zanemarivanje obaveza koje je sama Priština preuzela da bi uvela standarde osnovnih ljudskih i građanskih prava na osnovu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju Evropskoj uniji, uz dodatno suprotstavljanje slovu i duhu Briselskog dijaloga.

Apelujemo na Vas, g. Zameniče sekretara, da pokažete da Sjedinjene Američke Države i nadalje ostaju posvećene zaštiti najtemeljnijih prava i osnovnog ljudskog dostojanstva Srba na Kosovu i Metohiji, tako što ćete osuditi jučerašnju policijsku brutalnost u Kosovskoj Mitrovici i time upozoriti vlasti u Prištini da Sjedinjene Američke Države neće nikad dozvoliti prebijanja mirnih građana, novinara i državnih i javnih ličnosti.

S poštovanjem,

Njegovo Preosveštenstvo Episkop zapadnoamerički

Maksim

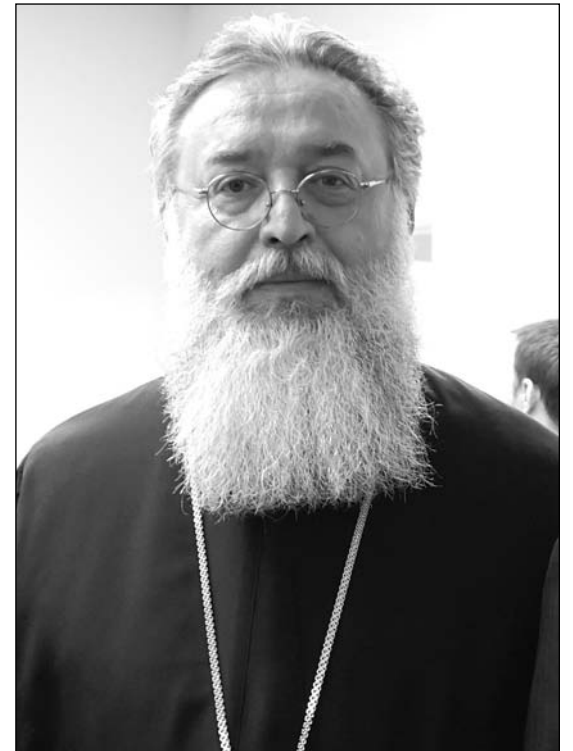
Njegovo Preosveštenstvo Episkop novogračaničko-srednjozapadnoamerički

Longin

Njegovo Preosveštenstvo Episkop istočnoamerički

Irinej

**ХРИСТОС ВАСКРСЕ,
ДРАГА
БРАЋО И СЕСТРЕ!**

“Ходите винограду новога рођења,
божанскога веселја у нарочитом
дану Васкрсења, Царству Христовом
сјединимо се пјевајући Њега као Бога у
вјекове.“ (8 песма Пасхалног канона)

Драга браћо и сестре, искористимо
ову прилику Васкрсења Господњег
да се сјединимо с Њим кроз свето
Причешће, припремивши се постом,
молитвом и покајањем. Услишимо
речи великог оца наше Цркве, Светог
Јована Златоустог, који позива све нас
православне Хришћане да на велики дан
Пасхе Господње приступимо светој тајни
Причешћа. Покајмо се из дна душе за
наше грехе и преступе и примимо у себе
Цара Славе, да бисмо кроз Њега ушли у
Царство небеско. Приступајмо редовно,
подсећајући се догађаја из живота нашег
Светог Мардарија – како му је Господ
управо причешћивањем Светим Тајнама
продужио живот да би могао још да
послужи Богу и роду на овом свету.

Нека Васкрсли Господ дарује мир,
здравље и духовну радост свима вама и
вашим породицама, сједињујући нас кроз
Свете Тајне док не постанемо једног ума
и једног срца.

Христос Васкрсе! Васистину Васкрсе!

Ваш молитвеник пред

Васкрслим Господом,

+ Л О Н Г И Н

Епископ Новограчаничко-
средњезападноамерички

ХРИСТОС ВАСКРСЕ - ВАИСТИНУ ВАКРСЕ

Тада Исус дође са њима у мјесто које се зове Гетсиманија, и рече ученицима: Сједите ту док ја одем тамо да се помолим Богу.

И узевши Петра и оба сина Зеведејева, поче се жалостити и туговати.

Тада им рече Исус: Жалосна је душа моја до смрти; останите овдје и бдите са мном

И отишавши мало, паде на лице своје молети се и говорећи: Оче мој, ако је могуће, нека ме мимоиђе чаша ова; али опет не како ја хоћу, него како ти!

И дошавши ученицима, нађе их гдје спавају, и рече Петру: Зар не могосте један час пробдјети са мном?

Бдијте и молите се да не паднете у напаст; јер је дух срчан, али је тијело слабо.

Опет и други пут отиде и помоли се говорећи: Оче мој, ако не може да ме мимоиђе ова чаша да је не пијем, нека буде воља твоја.

И дошавши нађе их опет гдје спавају; јер им бијаху очи отежале.

И оставивши их, отиде опет те се трећи пут помоли говорећи оне исте ријечи.

Тада дође ученицима својим и рече им: Још спавате и почивате! Ево се приближио час, и Син човјечији предаје се у руке грешника...(Мт. 26.36-45)

Нажалост, читав овај условљени свет почива на страху од смрти. Тај се страх налази у темељу многих људских деловања. Школа и посао се умногоме базирају на том страху...

Шта ћемо јести, од чега ћемо живети, ако не радимо, ако не завршимо школу?

Систем света у коме живимо заправо је трансформисано робовласништво. Суштина је та да смо сви ми у мањој или већој мери робови. Робови система.

У многоме је разлог том ропству наша несвест и наш страх од смрти, потпомогнут жељом за комфором и лењошћу. Ако не радите, односно немате довољно новца да платите храну и рачуне, прети вам опасност да умрете на улици од

глади, ако немате некога ко би вам помогао. Ако покушате да промените систем бићете прогоњени, па чак можда и убијени, ако постанете опасност по систем тј. по људе који помоћу тог система владају светом.

Богочовек Христос је дошао у наш свет, у наш систем, да покаже нови модел живота.

Проживео је сву трагику људскога живота и као неко ко по мишљењима тадашњих владара света ремети тј. руши систем, бива убијен, односно разапет на крст.

Смрт и страх од смрти су последњи и највећи непријатељи рода људског.

Те вечери у Гетсиманском врту Син Божији моли Бога Оца да га мимоиђе чаша страдања, да је не пије... Моли, као човек коме предстоји патња, страдање и најсвирипија могућа смрт. Моли, јер се боји... И у тој унутрашњој, самртној борби са страхом, он прелама и каже...али опет, не како ја хоћу, него како ти... (Мт.26.28)

То помирење, заправо прихватање свога крста и потпуно поверење у Бога Оца, ту је кључ победе над смрћу. Тиме је побеђен последњи и највећи непријатељ.

Као награда следује васкрсење као физичка победа над смрћу, али пре ње следовала је духов-

на или душевна борба и победа.

Свима нама, драга браћо и сестре, тек следује та борба и тај испит поверења у Бога. Ако у себи имамо страх од смрти, значи да нисмо стекли довољно поверења у Бога, да нас неће оставити да патимо преко својих моћи.

Темељ наше вере јесте победа над смрћу и васкрсење. Без те вере све остало је узалудно.

Својим делом и примером Христос нам је показао пут.

Нека би нам васкрсли Господ подарио снаге, љубави и поверења да победимо све своје страхове и непријатеље и на дан суда васкрсемо у живот вечни, блажени и бесмртни. Амин.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

СВЕТА ГОРА
СРПСКИ ПРАВОСЛАВНИ ПОГРЕБНИ ЗАВОД У ЧИКАГУ
SERBIAN ORTHODOX FUNERAL HOME IN CHICAGO
CONSECRATED JULY 15, 2000

ДУШАН И МИЛОШ ЂОРЂЕВИЋ
ВЛАСНИЦИ

КОМПЛЕТНЕ ПОГРЕБНЕ И ТРАНСПОРТНЕ УСЛУГЕ ИЗ БИЛО КОГ МЕСТА У АМЕРИЦИ ДИРЕКТНО ДО ГРОБЉА У ОТАЏИНИ

IN ADDITION TO TRADITIONAL FUNERALS SVETA GORA SPECIALIZES IN TRANSPORTATION FROM ANYWHERE IN THE USA TO ANY CEMETERY IN THE OLD COUNTRY (EX-YUGOSLAVIA) OR TO ANY CHICAGO AREA CEMETERY

3517 N. Pulaski Road, Chicago IL 60641
Telephone 773.588.2200 + Fax 773.588.5300
www.SvetaGora.com + www.Citulje.com

BUBALICA – ZA SVE KOJI VOLE DA KUPUJU

Sa Tonijem Stankovićem sam zajedno davnih osamdesetih ulazila u čarobni svet novinarstva, kada smo uz još nekoliko dragih i pametnih prijatelja entuzijasta osnovali časopis “11:59” (“Minut do dvanaest), puni bunta, želje za promenama i volje da ih na svojim plećima iznesemo. Znali smo da je tada bilo minut do dvanaest u skoro svim segmentima naših života, a sada smo prilično tužni što je odavno 12 i 5 i što se kazaljke pod našim nebom stvarno sporo pomeraju.

Toni je u međuvremenu nastavio sa “Užičkom nedeljom”, koja sada izlazi dvonedeljno i približava se jubilarom hiljaditom broju, kako bi zadovoljio novinarstvo u svojoj krvi, a počeo je i rad sa firmom “Vodič” i prodavnicom “Petar Pan”, jer se od nečega moraju plaćati računi.

Večiti entuzijasta, ovaj ekonomista po struci nastavlja sa inovacijama korak po korak – uz štampano izdanje časopisa, već odavno radi i izuzetno posećen web site “Užička nedelja”, a posle klasične prodavnice, uskoro će se na internet nebu pojaviti i virtuelna prodavnica “Bubalica”.

“Užička nedelja” postoji od 1993-1994, a Petar Pan je krenuo godinu-dve pre toga. Bila su to, ne računajući ratno stanje, najgora vremena koja čovek može da zamisli. Hiperinflacija, sankcije, politički teror... I tako to traje do danas, uz mestimična poboljšanja i pogoršanja. U Srbiji nikada nije dosadno... I nema opuštanja, potrebno je stalno dokazivanje, kao da si tek na početku karijere. Baš zbog toga se već duži niz godina nosim mišlju da pokrenem internet prodaju, ali u Srbiji je to za male biznise doskora bilo nemoguće. Primera radi, plaćanje karticama na domaćim sajtovima nije bilo moguće, jer banke to nisu radile, a one koje su imale taj servis, radile su samo sa velikim kompanijama. Praktično, u samoj Srbiji je taj vid biznisa na početku. Malo čudno, ali je tako. Tek odskora, iako uz paprene provizije, ipak je moguće instalirati taj servis i na sajtove koji nisu u vlasništvu korporacija.”

“Bubalica” je još uvek u povuju, ali svakog dana joj asortiman raste, sa novim, zanimljivim proizvodima.

“Biće tu vremenom raznih zanimljivih proizvoda iz Srbije, pogotovu iz ovog našeg kraja, užičkog i zlatiborskog. Spremamo se; zahvaljujući napretku internet alata, situacija je prilično olakšana, pa računam da će bubalica.rs za mesec-dva biti potpuno funkcionalna. Ubacivanje proizvoda će trajati duže. Bubalica će biti prava internet knjižara, a to obuhvata prilično širok spektar artikala. Namera nam je da vremenom prodajemo stvari iz Srbije

Toni Stanković

našim ljudima koji su raštrkani po celom svetu, ali će za to trebati malo vremena, jer su kod nas zakoni i dalje prilično kruti, ali se i na tome radi u poslednje vreme, pa očekujem da će i to biti moguće za godinu-dve. Ali, prvo da skočimo, pa da kažemo hop. Dakle, za sada, primarni cilj nam je prodaja u Srbiji i glavni artikli su nam školske torbe, ali i razne druge ženske, muške i dečje torbe, aksesoari, zanimljivi pokloni, suveniri, gadžeti, kompjuteri...”

Ako bismo ponovo razgovarali u aprilu iduće godine, šta bi želeo da tada možeš da nam kažeš o poslovima u kojima si?

“Godinu dana i hoće i neće biti dovoljno. Ja sam imao prilično zanimljive ideje još pre petnaestak godina, ali tada njih u Srbiji nije bilo moguće realizovati. Srbija je, nažalost, zemlja u kojoj je, primera radi, tek od 2004. godine bilo moguće uzimati kredite, a i tada po paprenim kamatama. U međuvremenu, svet nije čekao, pa je mnoge ideje jednostavno pregazilo vreme, ali, šta da se radi, ja sam, iako previše oprezan, uporan čovek, pa verujem da će i u ovom internet poslu biti rezultata.”

Sizifovski posao izdavanja i štampanja novina, bilo da su dnevne ili periodične, odumire skoro svuda u svetu. Elektronska izdanja preuzimaju ulogu informisanja, iako su i tu ulogu već odavno preuzele socijalne mreže, nažalost. Obećao si sebi da ćeš dogurati do 1000. broja. Šta je bilo najteže u svim ovim godinama i šta će biti sa UN posle jubileja?

“Hiljadu brojeva je lepa cifra, pa

kada je dostignemo, a to će biti krajem godine, videćemo šta ćemo dalje. Sajt ‘Užičke nedelje’ je izuzetno posećen, ali ima i priličan broj, uglavnom starijih ljudi, koji vole štampano izdanje, tako da su, za sada, sve opcije otvorene. Šta je bilo najteže svih ovih godina? Ništa nije bilo lako ili sve je bilo teško. Mislim da u celom svetu ljudi koji se bave štampanim medijima to ne rade isključivo zbog biznisa, već pre iz potrebe da nešto kažu i želje da na taj način utiču da svet postane bolje mesto za život. Nažalost, u Srbiji, uprkos svim naporima, to nikako da se desi. Zašto je to tako, teško je objasniti. Na

m e d i j e , naročito na ovakve kakva je ‘Nedelja’, slobodna i drčna, uvek se vrši veliki **p r i t i s a k ,** pogotovu u **p o s l e d n j e** vreme, kada je omiljena **z a b a v a** **r e ž i m a** ekonomsko iscrpljivanje svih onih **k o j i** **d r u g a č i j e** **m i s l e .**

‘Nedelja’ je unikatna u Srbiji po tome što za ovih 25 godina nikada nije dobijala donacije, niti od domaćih, niti od stranih poreskih obveznika. Uvek smo bili okrenuti tržištu, a za jedan lokalni medij, u malom gradu kakvo je Užice, to je vrlo često nemoguća misija, praktično altruizam. Zato tu i jeste ‘Petar Pan’, a uskoro i bubalica.rs da potpomognu, kada zaškripi sa novinama.”

Uvek si važio za preduzetnika, a kao diplomirani ekonomista razumeš odlično funkcionisanje tržišta. Ipak, praksa u Srbiji je isuviše daleko od svih ekonomskih pravila i standarda. Ne spadaš u one koji su se snašli, već u one koji uvek zasuču rukave. Jesi li umoran od toga? Šta te i dalje vuče da uradiš nešto novo, bolje i drugačije?

“Umoran? Ne misli čovek isto sa 20, 30 ili 50 godina. Ima tu i umora, ali i iskustva, manje se čovek zaleće i racionalnije troši energiju kada pregura pedesetu. Da, nikada u životu nisam stvari olako shvatao, niti sam išao grlom u jagode. To

je za nekoga mana, a za nekoga vrlina, što bi se reklo, u zavisnosti od toga kako je kroz život prolazio. Bilo kako bilo, svi mi imamo svoj put i mislim da je najvažnije da ga dosledno sledimo, pa kako nam bude. Čovek se, u krajnjem, najbolje oseća u sopstvenoj koži. A ideje su ono što nas uvek tera napred. One jedino i pokreću čovečanstvo, zar ne?”

Mila Filipović

DUH JE UNOSNO ZAVIMANJE

Čitajući strane časopise, poseban psihološki tretman i psihijatrijsko lečenje. shvatio sam da je jako moderno imati kućnog duha. O tome se priča na sedeljama, na čajankama, u pozorišnim predstavama, na filmskom platnu. Posebno su zanimljivi holivudski filmovi u kojima se šale na račun duhova, što je dokaz da filmski ljudi na taj način teraju strah zbog utajenih poreza. Ovo bi sigurno Frojd i Jung bolje objasnili od mene.

U filmu "Tito i ja", učitelj Raja, u interpretaciji Lazara Ristovskog, u komunističko vreme decu plaši tako što se pokriva belim čaršavom i huče kao duh. I ovo bi Frojd bolje objasnio od mene, iako nije živio u vreme komunizma, a to vreme zaslužuje

Pisac, novinar, scenarista i TV voditelj Vanja Bulić

počeo malo trezvenije da razmišljam o njima, pa sam čak uzeo i neke modne detalje koje koriste ti slatki nevidljivi, neprijavljeni stanovnici u našim stanovima i kućama.

Ako trezveno razmislite, zaključićete da se duhovi pojavljuju i u našoj Narodnoj skupštini. Taman pomislite kako nema kvoruma, a novi zakon ipak bude izglasan. Kako? Ko je glasao? Svi

znaju, a čute o tome: duhovi su glasali. Nisu prisutni u sali, ali je tu njihov glas.

Inače, duhovi su mnogo slatki i stalno se šale. Jedino se ne šale skupštinski duhovi, jer se u Skupštini glasa o veoma ozbiljnim stvarima. Ili je to možda izraz njihovog smisla za humor?

Sada će neko, veoma trezveno i

ozbiljno, da upita: zašto vam jedan pisac kolumne u prestižnim novinama priča o duhovima? Zato što bi mogao da dodje u vašu kuću i bude vaš lični duh. Temperatura se spustila ispod nule, mraz počeo da preti, pa bi jedan duh u vašim stanovima dodatno mogao da podigne temperaturu tako što bi vas plašio. Kako? Na primer: dodju gosti u vašu kuću, taman se malo opustite, a ja zamotan u beli čaršav viknem — buuuuu i zadrmmam luster. Ko bi tada uopšte mislio što ima malu platu, što mu je hladno u stanu i što su neke životne namirnice upravo poskupele?

A mogao bih da radim kao duh u prostranim kućama imućnijih Beogradjana. Danas se

prave kućerine sa mnogo soba, koje zvrje prazne. A duh može odjednom da se useli u deset soba, pa kad nervozna supruga napadne muža što je napravio toliku kućerinu sa sobama koje niko ne koristi, on, to jest duh, krene od sobe do sobe, polako otključava vrata koja škripe... Kad ugleda duha, ona padne u nesvest, a on, to jest muž, pomaže joj disanjem usta na usta da se pribere i — ljubav ponovo procveta, jer sve kreće sa poljupcem. A zamislite, poštovani čitaoci, koliko stanova samo u Beogradu zvrji prazno! I stalno se grade novi. Pretvaranjem beskućnika u nevidljive duhove, koji bi ušli u prazne stanove, Beograd bi trajno rešio stambeno

Nova knjiga VANJE BULIĆA

U svom novom romanu Vanja Bulić nastavlja da prati uzbudljiva istraživanja novinara „crne hronike“, Novaka Ivanovića, ovoga puta povodom ubistva vlasnika noćnog kluba Laleta Svica, nekadašnjeg žestokog momka sa beogradskog asfalta. Kada iz noćnog kluba dobije anonimni poziv, sa obaveštenjem da je njegov vlasnik ubijen, i kada shvati da policija zanemaruje i zataškava zločin, ovaj beskompromisni novinar upustiće se u traganje za pozadinom krvavog događaja.

MARKOVI KONACI

13. mart

Srbija je i dalje najveći kamen u "balkanskoj cipeli" koji žulja Sjedinjene Američke Države. Vašingtonski pomoćnik Ves Mičel na prvoj turneji po jugoistoku Evrope u Beograd izgleda donosi "nepristojnu ponudu" za Kosovo, da ga mi pustimo u UN, a oni će biti dobri prema nama. Istovremeno komandant snaga NATO-a u Evropi general Kertis Skaparoti pred Odborom američkog Senata za oružane snage poručuje da su Srbija i srpski narod najveći problem u regionu. Nama se direktno preti ako ne pustimo Kosovo u UN i ako ne priznamo tu novu američku državu u Evropi iz naše nadležnosti.

Stvar je vrlo prosta — Amerika želi slabu Evropu. EU je najveća opasnost po SAD, a ne Rusija, ali to Vašington ne želi glasno da kaže. Destabilizuje Evropu indirektno, izazivanjem stalnih kriza. To ostvaruje tako što cepa Ukrajinu, Srbiju,

Makedoniju i Bosnu. Pravi tzv. državu Kosovo, Veliku Albaniju i gura islamski svet na Stari kontinent. Mešanjem u unutrašnje poslove Beograda, Zagreba, Sarajeva, Prištine, Tirane, Skoplja američki ambasadori se predstavljaju kao vladari Balkana.

Ljuljanjem dolara slabi se evro i evropska ekonomija. Zabranjen je gasovod Južni tok, da bi se u EU ugrao američki gas, zabraniće se i da Kinezi kupe RTB Bor. Američka kontorla EU je totalna, ali se niko ne buni, a Srbija strada...

SAD će nas naterati da odobrimo prijem tzv. Kosova u UN, sa tim da se mi ponašamo kao Istočna Nemačka i Zapadna Nemačka — dve podeljene države koje se ne priznaju direktno...

20. mart

V. Putin je pobedio na izborima. Za njega je glasalo više od 50 miliona ljudi.

Sad svi mediji u Srbiji slave pobedu Putina. Valjda ga prizivaju da nas časti još nekim zardjalim avionom.

Država se setila da podstiče NOVCEM radjanje Srba. Natalitet nam je veliki samo u Tutinu, N. Pazaru, Sjenici, Preševu i Novom Sadu. Zlobni penzioneri tvrde da će roditelji koji budu primali 10 godina naknade za treće i četvrto dete biti bogatiji od njih, koji su radili čitav život.

Penzioneri, nas 1,5 miliona, se nadamo da će nam rođaci iz dijas-pore pomoći finansijski, samo Piroćanac ne. Žali se Piroćanac komšiji:

- Juče mi bila familija iz Beča, donijeli neki keks od euro i po, dve čokolade i 200 grama kafe, a pojeli i popili moju penziju i pola ženine plate!

Srećno Marko Lopušina

www.lopusina.com

GDE JE NESTAO BUNT?

Ništa u životu nije crno ili belo. Te dve boje se konstantno mešaju, pa imamo bezbroj nijansi sive. Svako vreme nosi svoje draži i nedostatke. Eh, kad bi homosapijens bio supermen, pa da menja svet i vasionu. Ne znam da li bi to bilo

Dejan Marinković

baš najsrećnije rešenje. Nije svačiji um zdrav. Ima i onih pripadnika naše vrste koji svoju sreću grade na tuđoj nesreći. Kada bih mogao da menjam svet, manjao bih mnogo toga. Na žalost, čovek je mnogo puta do sada dokazao da je samouništiva vrsta. Uništavam planetu na kojoj živimo, a nemamo rezervnu. Medjutim, nisu ni mnoge životinje bolje od nas. Često lav pojede svoje mladunče. Mužjaci se tuku oko ženke, hrane, teritorije... Zašto je to tako? Nikada to nećemo saznati, kao što nam nije dat ni kapacitet da shvatimo kako smo nastali i kuda smeramo. Ne znamo šta se dešava sa našom dušom kada napusti ovu prolaznu ljušturu, zvanu „telo“. Da li uošte duša postoji? Po nekim primercima naše vrste reklo bi se da je nema.

Kada bih nešto mogao da menjam u svom životu, vratio bih se u prošlost, ali bih probrao samo lepe događaje, da u njima ponovo zaplivam, s tim što bih dozvolio da se oni razvijaju u i radjaju nove, koji bi bili lepi nastavci prethodnih, bez mogućnosti skretanja sa tog divnog koloseka.. Ukinuo bih pro-

laznost. Neka se iz prve i prelepe ljubavi izrodi divan brak, nastaju zdrava deca, iz prve pesme rodi prelepa muzička karijera, iz prvog stiha mnogo lepih pesmarica, iz prve priče pregršt divnih knjiga, iz prve scene ciklus nezaboravnih pozorišnih predstava, TV serija i filmova, iz prve skice vredna slikarska dela... Preusmerio bih tok sudbine tako da njena linija ne ide gore-dole, kao što je to slučaj sa većinom naših životnih

putanja. Ispravio bih tu liniju, da samo ide uzlaznom putanjom.

Imao sam tu sreću da sam odrastao u zlatno doba, t.j. najlepšem periodu u istoriji svih naroda bivše Jugoslavije. Tokom sedamdesetih i osamdesetih godina, zemlja je bila u punom cvatu, ljudi bezbrižni, umetnost vrhunska. Moje detinjstvo i tinejdžerske dane ne bih menjao ni za šta. Vratio bih se u te dve decenije, i iz njih stvarao

nove, zadržavši isti smer.

Kad kažem da bih ukinuo prolaznost, to znači da ne bi bilo smrti, a samim tim ni starosti, uvenuća, straha... Kako bi čovek mogao da se opusti i uživa u slobodi. Koliko bi bio hrabriji u upuštanju u nove avanture, eksperimente, iskustva...

Često se osećam kao da sam zalutao u ovom veku iz vanvremena i vanvasionskih dimenzija. Stoga se i moja pesmarica zove: „Dnevnik vanvasionskog putnika“. Nekako se poklopilo da se sa raspadom naše države raspala i muzička umetnost, a isto se može reći i za mnoge druge grane kul-

ture. Do kraja osamdesetih je bilo mnogo dobre muzike i kod nas i u inostranstvu. Onda su na scenu stupili banalni trendovi i rijaliti programi. Njih je prvi MTV počeo da forsira devedesetih godina. Pre toga su puštali spotove, a onda doveli neke vulgarne ljude da se 24 časa dnevno svadjaju pred kamera. Verovatno je sistem shvatio da je to najlakši način da se zombiraju mase, t.j. skrene pažnja sa

suštinskih problema, da bi se ljudima lakše upravljalo. Šta je rezultat toga? Dobili smo nove generacije koje ne razumeju vreme u kome žive, ne zanima ih istorija, osim ako se njome bave da bi preživeli, niti ih zanima kako da učine svet boljim. Ranije generacije su nosile bunt u sebi. Danas ga nema. Ne računam prividni bunt, koji organizuje sistem pod plaštom: „revolucije“, „budjenje naroda“... Vratio bih slobodu i raskrinkao upravljače tuđim sudbinama, koji se uglavnom kriju iza tamnih debelih zavesa, manipulišući zombiranim masama zarad materijalne koristi. Živimo u svetu u kom su agresija, materijalizam i pohlepa prioriteta. Promoviše se razvrat. Otišli smo nekom stranputicom koja vodi u ambis, a teško da je moguće vratiti ovu našu grdosiju na kolosek. Sve je postalo instant. Armija razvratnih, pohlepkih i agresivnih zombija je sve veća i veća. No, srećom ima još uvek mnogo predstavnika starih dobrih vrednosti, koji se ne daju uvući u vir živog blata. Kada sam ja bio tinejdžer u Beogradu osamdesetih godina prošlog veka, devojke su držale do sebe. Tipična Beogradjanka je bila pametna, obrazovana, elokventna i prepotentna. Ta uobraženost je uglavnom ipak imala neku potporu. Da, ona će ti dati signal da joj se dopadaš (ako joj se dopadaš), ali ti moraš da dokažeš da si je vredan i potruđiš se da bi ona postala tvoja (devojka ili žena, ali nikada do kraja tvoja, jer je ipak samo svoja).

Znači, vratio bih se u sedamdesete i osamdesete

Prolaznost

Hodnikom kroz milion vrata hodaju lica skamenjena, pa liftom do petstotog sprata, penju se do zamka od stena.

U njemu živi prolaznost. samo je ona beskrajno večna. Bahato seje svoju gordost, ponire svuda k'o voda rečna.

Vreme je samo na njenoj strani, svima je ostalim' neprijatelj, sluge su joj sati i dani, nejefikasniji je uništitelj.

Mumijama se kezi u lice, sve im uzima, ne nudi ništa. Pred njom pokliču i rajске ptice, šalje ih u večna lovišta.

Mami crvenom haljinom, k'o matador bika u areni, posipa sjajnom prašinom, mi hodamo slepi, kameni.

Upija poslednju česticu snage, moždane vijuge puni bludom, sreću oduzima dobrima, beskraju vlast poklanja ludom.

Prolaznost seje svoje seme, vodi nas gluve, kamene, neme, pretvara nas u pepeo, u njoj sam i ja oslepeo.

godine prošlog veka na ista mesta na kojima sam živio, odbacio neke nemile događaje, pa preusmerio lokomotivu istim šinama kojima je putovao tokom te dve decenije.

**REKLAMIRAJTE SE
U OGLEDALU
773.744.0373**

**OGLEDALO JE LIST
KOJI NAS POVEZUJE!**

General & Cosmetic Dentistry
SCHAUMBURG FAMILY DENTAL CLINIC

650 E. Higgins Rd. Schaumburg, IL 60173

Preventiva
ZUM - beljenje zuba
Braces - ispravljanje zuba
Protetika, implanti
Proteze, porcelanske krunice

Phone: 847-882-7001

ZA PENZIONERE POPUST
Prihvataemo većinu osiguranja

Mike Milenković D.D.S.

Belí zubi osmeh večni i bićete uvek srećni

nena design

www.schaumburgfamilydentalclinic.com

ATLANTIC PACIFIC EXPRESS

PREVOZIMO ROBU IZ AMERIKE NA SVE DESTINACIJE U EVROPI

PREVOZIMO SVE

"OD PISMA DO KONTEJNERA"

www.AtlanticShippingUSA.com

ATLANTIC PACIFIC EXPRESS

AIR
TRANSPORT

SPECIJALNA PONUDA

90¢
per pound
Minimum
80 pounds

7799 N. Caldwell Ave., Niles, Illinois 60714

SPECIJALNA PONUDA

90¢
per pound

Minimum 80 pounds

OCEAN
TRANSPORT

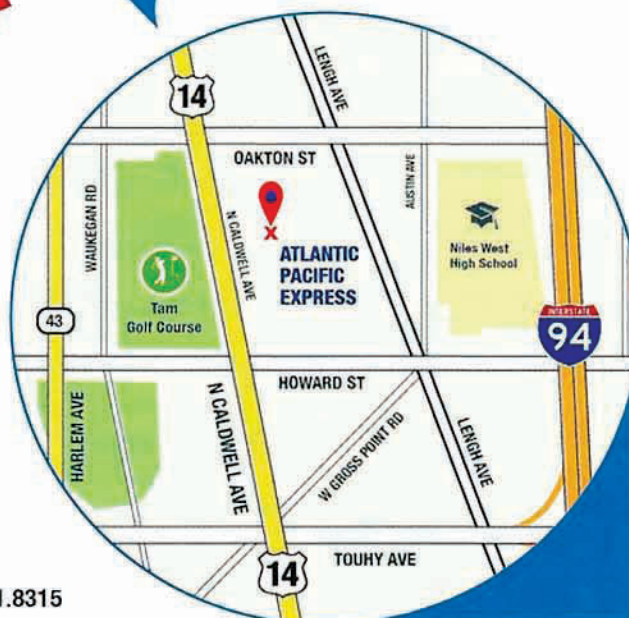
LOCAL
TRANSPORT

PREUZIMANJE I ISPORUKA ROBE OD VRATA DO VRATA

- AUTOMOBILE
- ČAMCE
- POKLON PAKETE
- HUMANITARNE POŠILJKE
- MOTORE
- MAŠINE
- KOMERCIJALNU ROBU
- KOMPLETNO ISELJENJE

ZAVRŠAVAMO KOMPLETNU
CARINSKU PROCEDURU

Tel: 773.225.6395 • 224.251.7070 • 416.251.4544 Fax: 224.251.8315

POZOVITE

Tel: **773.225.6395**
224.251.7070
416.251.4544

Fax: **224.251.8315**

ACTION TRUCK & TRAILER REPAIR

- Complete Diagnostic Services
- Tune-Up
- Break Service
- Transmission
- Electrical System
- Air Conditioning Service
- Drivetrain
- Oil and Lube
- Road Service
- APU
- Reefer (Thermo King, Carrier)

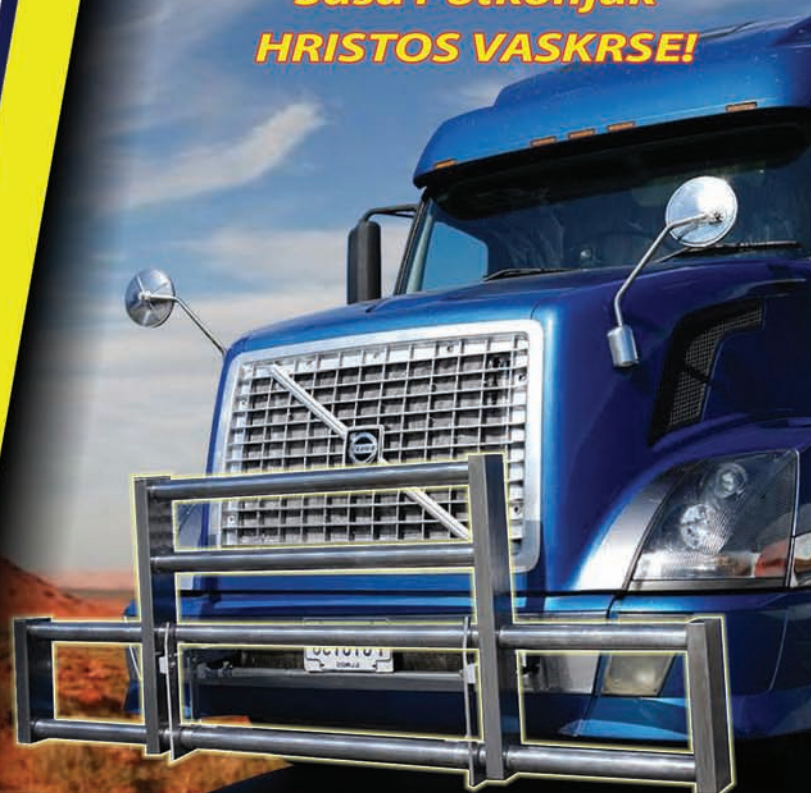
WE MANUFACTURE DEER GRILL GUARD

- Heavy duty stainless steel
- Light weight, only 90 lb
- Free installation

**ONLY
\$ 1150**

Open from 8AM to 5PM

Svojim klijentima i
saradnicima
Srećan Uskrs želi
Saša Potkonjak
HRISTOS VASKRSE!

773-273-9449
301 W Gerri Ln. Addison, IL 60101

PREMIJNO KAMENKO KATIĆ

Jedan od prvih i najpoznatijih izveštaca vremenske prognoze na našim prostorima, Kamenko Katić, preminuo je 31. marta u Novom Sadu u 83. godini.

Kamenko Katić je decenijama bio prvorazredna medijska ličnost, gledaoci su mu bezuslovno verovali i voleli ga.

Sa posebnim šarmom, lakoćom i prirodnim ponašanjem pred kamerama, od izveštaja o vremenu napravio je najgledaniju rubriku u TV Dnevniku, postavio standarde o kojima se i danas priča.

Zahvaljujući njemu vremenska prognoza je dobila kulturno mesto na televiziji.

Kamenko Katić je rođen 1935. u selu Djurdjevu kod Novog Sada. Bez roditelja je ostao kao šestogodišnjak.

Pohadjao je Realnu gimnaziju u Novom Sadu, ali je završio veterinarsku školu u Šapcu i zatim radio kao veterinar.

Studirao je kratko veterinarinu i agronomiju, na Pedagoškoj akademiji istoriju i geografiju, a diplomirao na Filozofskom fakultetu, na grupi za etnologiju.

Za vreme studija počeo je da radi u Radio Titogradu kao spiker, a potom i kao spiker Radio Sarajeva. Bio je i prvi spiker tek osnovane sarajevske televizije.

Prvog januara 1962. prelazi u Televiziju Beograd.

Sedamnaest godina pripremao je vremensku prognozu, a onda prelazi u

Dokumentarni program gde je kao autor, voditelj i urednik uradio više od 300 reportaža.

Neke od njegovih emisija su "Uzgred budi rečeno",

Dobitnik je mnogobrojnih nagrada, izmedju ostalih i

četiri nagrade za životno delo (UNS, Savez novinara Jugoslavije, RTS, INTERFER), tri "Zlatna pastira" za scenario i režiju etnofilma u Kučevu.

Gledaoci su ga od milošte zvali "naš Kamenko".

"Govorili su da Kamenku pripada sva slava, jer se sa njim Dnevnik završava. A ta slava nastavila je da postoji zato što je Kamenko neko koga su ljudi voleli da gledaju, i koga su ljudi voleli i kada ga nisu

gledali", kaže Nenad Ristić, urednik Dnevnika u penziji.

Po načinu na koji je radio, mnogi su verovali da je meteorolog. Kamenko je sam govorio je da je petoro ljudi iz Hidrometeorološkog zavoda zaslužno što je postao to što jeste.

Njegove kolege kažu da je reportažama televiziju pretvorio u ogledalo života.

"Ja bih rekao da je Kamenko bio dete sreće. Njega su svi voleli, voleli su ga i novinari i kolege u televiziji, publika ga je obožavala i on je imao jednu tajnu kako je lako prilazio ljudima. On kada kaže — reci mi šta ti radiš tu, samo to jedno malo pitanje je otvaralo ljude. Bio je na neki način alhemičar", navodi Božidar Nikolić, urednik Dokumentarnog programa u penziji.

Sahranjen je u Djurdjevu 2. aprila.

IZVOR: RTS

Neverovatni rezultati vidovitosti dvadesetogodišnjeg Marijinog iskustva

Jedna poseta će vas uveriti da je Marija prevazišla sve druge. Ona vas neće pitati zašto ste došli, ona će vam to reći.

Razgovor sa Marijom je krajnje interesantan, jer je retkost sresti ljude sa takvim božijim darom i sposobnostima vidovitosti i isceljenja.

Još kao učenica osnovne škole, okružena svojim vršnjacima u razredu, počela je da oseća unutrašnje vibracije, koje su je vodile u preživljavanje tuđih problema. Ta unutrašnja energija zadobija sve veći intenzitet, pa je Marija bila

prinudena da napusti školu i imala je svoje privatne učitelje.

Sa godinama, Marija je učila da kontroliše svoje unutrašnje vibracije i da ih usmerava ka ljudima kojima je potrebna pomoć.

Marija je pomogla mnogima koje su mučili problemi u porodici, ljubavi, karijeri, kao i osobama zavisnim od droge, alkohola i slično. Spasila je ljude koji su se nalazili na ivici životne provalije i uspela da im pokaže put iz situacija koje su za njih bile bezizlazne.

Mnogi su se u početku

Dođite i pronađite rešenje problema koji vas muče!

Marija može da vam pomogne!

Nazovite još danas, sutra može biti kasno!

847 . 832 . 9058

922 Waukegan Rd. Glenview IL

skeptično odnosili prema njenom božijem daru, i nisu verovali u njenu moć. Ali nakon prve seanse kod Marije, izlazili su sa suzama u očima, zaprepašćeni da im je toliko zaronila u dušu i pričala o tajnama koje su

samo oni znali.

Marija dobija pozive od ljudi iz svih krajeva sveta. Zovu, pišu i traže savete za mnoge probleme.

Marija poručuje da će, ukoliko ste u isčekivanju nekih

važnih rezultata, ukoliko trebate da preduzmete bitne korake u nekoj životnoj situaciji, ona predvideti ishod i dati savet, zbog čega ćete joj biti zahvalni. Ona će vas upozoriti na opasnosti koje vam prete i daće vam pravo rešenje problema. Nabrojaće imena vaših prijatelja i neprijatelja, sjediniće rastavljene, isceliti bolesne i razbiti crnu magiju upućenu vama.

Sa svojim Božijim darom, Marija isceljuje i dušu i telo. Ona vidi prošlost, sadašnjost i budućnost i prodire u srce i psihu ljudi.

PISAC JOVAN RADULOVIĆ

SEĆANJE NA PISCA

Početak marta ove godine napustio nas je poznati pisac Jovan Radulović. Posle duge i teške bolesti prerano je otišao, u 67. godini, u Beogradu.

U svojim delima prevashodno se bavio sudbinom srpskog naroda u Dalmaciji i Krajini, od početka do kraja dvadesetog veka. Autor je romana "Braća po materi", "Prošao život", "Od Ognjene do Blage Marije", TV drame "Vučari Donje i Gornje Polače", drame "Golubnjača", putopisnih eseja "Po srpskoj Dalmaciji". Za ova i druga dela dobio je niz književnih nagrada i priznanja.

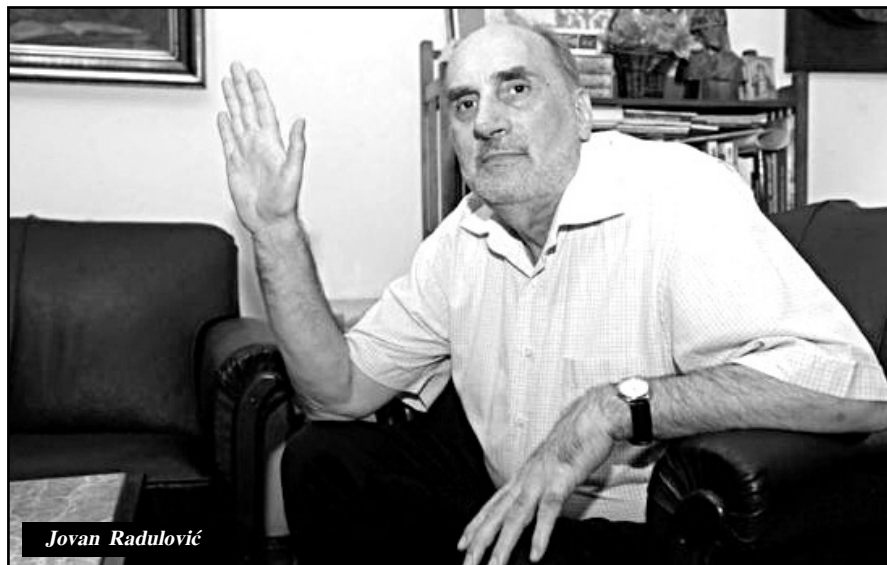
Pre 16 godina u našim novinama objavili smo intervju sa piscem, u njegovu čast ponovićemo i podsetiti na njegova razmišljanja o književnosti i našoj stvarnosti.

Bez obzira na previranja u društvu i državi, na promene društvenih sistema, ideologija i lomove i ratove kroz koje smo prolazili, uvek je ostajala i opstajala nit, žarište, koje nas je održavalo i nikada nije gubilo vrednost — stvaralaštvo u svim oblastima umetnosti, posebno u književnosti. Kako objašnjavate toliku količinu nesreća koja se desila i dešava našem narodu i toliko kvalitetnih i vrednih knjiga, proze i poezije?

- Drago mi je da mislite da naši stvaraoci danas, svejedno u kojoj oblasti, stvaraju vredna umetnička dela, bez obzira na to da li je reč o književnosti, likovnoj umetnosti, filmu, muzici, pozorištu. Nije toliko važno da li će, pre svega, to izaći van granica naše zemlje i našeg jezika, već da to čitaju, gledaju, slušaju naši ljudi, i da u tim delima prepoznaju identitet našeg naroda, i da ta dela, grubo rečeno, "oplemene" njegovu dušu.

Što se tiče nesreće, lomova, ratova, tačno je — nevidjenom žestinom srušili su se na naš narod, ali čovek je prilagodljiv, iz svega toga stvori se i nešto novo, ali i zakoči već započeto. Koliko ste na dobitku, toliko ste i na gubitku.

Na književnu scenu ste stupili pre

Jovan Radulović

četvrt veka tako burno, našli ste se u vrlo logu političkih zamki, laži i podmetanja, zbog "Golubnjače". U to vreme na partijskim sastancima su svi morali da se izjasne o tekstu i drami, iako je 99 odsto nikada nije videlo na sceni ili pročitalo tekst. Kako vam sada iz ove perspektive izgleda sve što ste tada preživeli?

- Izgleda mi kao daleka prošlost, dobrim delom zaboravljena i ne želim se na to specijalno vraćati. U jednom ćošku moje sobe stoje zavešljani novina iz tog vremena i ako neko želi tim slučajem da se bavi, tu sam da mu pomognem, da sa neke kulturološke, političke, sociološke ravni to objasni. "Slučaj Golubnjača" uzdrmao je tadašnju komunističku oligarhiju, i sigurno da sve to treba iz nekog mirnijeg vremena objasniti i podvući crtu.

Posle "Golubnjače" dugo vas nije bilo u javnosti. Da li ste uopšte mogli da stvarate tih 80-ih godina?

— Malo sam se namerno sklanjao, više su me zaobilazili, ja sam u svom miru i tišini čitao, pa i pisao, posle "Golubnjače" napisani su neki moji romani, drame, knjige pripovedaka, scenariji. A, onda sam, posle nekoliko godina, sve to mogao i da objavim. Nisam dangubio.

Pre nekoliko godina objavili ste divan, tužan i tragičan roman o sudbini Srba iz Dalmacije pod nazivom "Prošao život". Toliko je mnogo pesimizma u naslovu romana, da li je u pitanju prejaka metafora svega što se desilo našem narodu u Krajini, ili je i knjiga bleđa senka stvarnog života?

- Uvek je knjiga proze umetnička stilizacija života, nekad više, nekad manje bleđa senka stvarnog života kako vi kažete. Roman "Prošao život" me prilično

namučio. Tema, način pričanja, sve je bilo muka, otpor, strah, tuga. Ni dan-danas nisam siguran kako sam iz svega isplivao. Sve dok nisu počele da stižu dobre kritike, pa i književne nagrade, a i pažnja čitalaca, nisam verovao da sam to valjano uradio.

Svako ko pročita vašu knjigu ne ostaje ravnodušan, prati kao senka na svakom mestu, na svakom koraku, prepoznajemo je u razgovoru sa ljudima iz krajeva preko Drine. Ostaje da živi u nama i sa nama. Da li je prevodjena na druge jezike?

- Koliko znam roman "Prošao život" nije preveden na druge jezike, a niko do sada za njega, van našeg jezika i naroda, nije pokazao interes.

Teško je priznati i suočiti se sa istinom da smo rascepkani, neorganizovani, podeljeni, da polako nestajemo. Da li ima kraja tom nerazumnom delu nas samih i koliko je vremena potrebno da se organizujemo i počnemo razumno i racionalno da razmišljamo o sebi i drugima?

- Sad bih morao odgovoriti kao političar, ili prorok. Nisam ni jedno ni drugo. Ne treba narodu deliti savete, niti kukati nad njegovom sudbinom. Neki započeti procesi u jednom narodu završiće se i bez naše volje.

Dragica Spasojević

LOU SREJOVIĆ
Accounting Service

DO YOU SUFFER FROM IRS PROBLEMS?

Enrolled to practice before IRS

- IRS AUDITS
- SALES TAX SERVICE
- FEDERAL AND STATE INCOME TAX RETURNS
- ACCOUNTING SERVICE. PAYROLL SERVICE
- NEW CORPORATIONS

Lou Srejović, EA, MBA

4056 West Lawrence Ave. Chicago, IL 60630
t: 773.545.6288 f: 773.545.6377

Action truck & trailer repair

traži mehaničara sa iskustvom
za rad u servisu za kamione.

Svi zainteresovani mogu se
javiti na broj

773-273-9449.

www.actiontruck.us

Preporučujemo vam

Mesto za sve ljubitelje odlične hrane po originalnim srpskim receptima. Dodajte na ručak, večeru ili napravite svoje privatne proslave po odličnim uslovima!

Pojedine specijalitete je teško opisati, najbolje ih je probati! Dodajte čekamo vas!

Uskoro otvorena terasa

**Svojim gostima želimo
Srećan praznik
Hristovog vaskrsenja
HRISTOS VASKRSE!**

DOBRODOŠLI U STEFAN GRILL

Radno vreme
Ponedeljak – četvrtak 10am -10pm
Petak – subota 10am -11pm
Nedelja 10am -9pm

7101 Santa Fe Dr. Hodgkins, IL 60525,
(708)579-0621
www.stefangrillcafebar.com,
mail:stefangrill.caffebar@gmail.com